

WYROK TRYBUNAŁU (druga izba)

z dnia 10 czerwca 2015 r.(*)

Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 49 TFUE – Swoboda przedsiębiorczości – Przepisy podatkowe – Podatek dochodowy od osób prawnych – Udziały do celów działalności gospodarczej – Przepisy państwa członkowskiego przewidujące zwolnienie z podatku zysku, a jednocześnie wykluczające możliwość odliczenia strat – Zbycie przez spółkę bédacą rezydentem udziałów w spółce zależnej niebędącej rezydentem – Strata wynikająca ze straty kursowej

W sprawie C-686/13

mającej za przedmiot wnioszek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen (naczelny sąd administracyjny, Szwecja), postanowieniem z dnia 18 grudnia 2013 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 27 grudnia 2013 r., w postępowaniu:

X AB

przeciwko

Skatteverket,

TRYBUNAŁ (druga izba),

w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, J.C. Bonichot (sprawozdawca), A. Arabadjiev, J.L. da Cruz Vilaça i C. Lycourgos, sędziowie,

rzecznik generalny: J. Kokott,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu X AB przez R. Perssona Östermana, advokat,
- w imieniu Skatteverket przez A. Berga, działającego w charakterze pełnomocnika,
- w imieniu rządu szwedzkiego przez A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, K. Sparrman, E. Karlssona, L. Swedenborga oraz C. Hagermana, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu duńskiego przez C. Thorninga oraz M. Wolff, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu niemieckiego przez T. Henzega oraz J. Möllera, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu hiszpańskiego przez L. Banceliá Rodrígueza-Miñóna, działającego w charakterze pełnomocnika,

- w imieniu rządu francuskiego przez D. Colasa oraz J.S. Pilczera, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu włoskiego przez G. Palmieri, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez P. Gentilego, avvocato dello Stato,
- w imieniu rządu niderlandzkiego przez M. Bulterman oraz M. Gijzen, działające w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu portugalskiego przez L. Ineza Fernandes, J. Martinsa da Silva oraz M. Rebelo, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu fińskiego przez J. Heliskoskiego, działającego w charakterze pełnomocnika,
- w imieniu rządu Zjednoczonego Królestwa przez L. Christiego, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez R. Hilla, barrister,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez W. Roelsa oraz J. Enegrena, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 22 stycznia 2015 r.,
wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 49 TFUE i 63 TFUE.
- 2 Wniosek ten został przedstawiony w ramach sporu pomiędzy X AB, spółką prawa szwedzkiego, a Skatteverket (organem podatkowym) w przedmiocie odmowy przez ten organ przyznania X AB odliczenia z tytułu straty kursowej powstałej przy zbyciu udziałów do celów działalności gospodarczej w spółce zależnej mającej siedzibę w Zjednoczonym Królestwie.

Prawo szwedzkie

- 3 Paragraf 13 rozdziału 24 inkomstskattelagen (1999:1229) [ustawy 1229:1999 w sprawie podatku dochodowego, zwanej dalej „IL”] definiuje pojęcie „udziału do celów działalności gospodarczej” w sposób następujący:

„Udział do celów działalności gospodarczej oznacza udział w spółce akcyjnej lub spółdzielni, jeżeli spełnia przesłanki określone w § 14, a jego posiadaczem jest osoba prawna (spółka posiadająca udziały), która jest:

- 1) szwedzką spółką akcyjną lub szwedzką spółdzielnią, niebędącą funduszem inwestycyjnym,
- 2) szwedzką fundacją lub szwedzkim stowarzyszeniem o celu niezarobkowym, nieobjętymi przepisami dotyczącymi zwolnienia podatkowego, zawartymi w rozdziale 7,
- 3) szwedzkim bankiem oszczędnościowym,
- 4) szwedzkim towarzystwem ubezpieczeniowym, lub

5) spółka zagraniczna z siedzibą w państwie należącem do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, przyjmując jedną ze szwedzkich form prawnych opisanych w pkt 1–4”.

4 Paragraf 14 rozdziału 24 IL przewiduje:

„Udział do celów działalności gospodarczej stanowi odrębny składnik aktywów i spełnia następujące przesłanki:

1. Udział nie jest notowany na giełdzie.

2. Całkowita liczba praw głosu ze wszystkich udziałów posiadanych przez spółkę posiadającą udział w spółce zależnej odpowiada co najmniej 10% wszystkich praw głosu związanych ze wszystkimi udziałami w spółce zależnej.

3. Posiadanie udziału jest związane z działalnością gospodarczą prowadzoną przez spółkę posiadającą udział lub przez przedsiębiorstwo, które – biorąc pod uwagę stosunki własnościowe lub organizacyjne – można uznać za bliskie tej spółce.

[...]”.

5 Rozdział 25a IL, dotyczący między innymi akcji stanowiących udział do celów działalności gospodarczej, w art. 5 przewiduje:

„Zysk kapitałowy podlega uwzględnieniu wyłącznie w sytuacjach określonych w § 9. [...]

Strata kapitałowa podlega odliczeniu tylko wtedy, gdy odpowiadający jej zysk kapitałowy zostałby uwzględniony. [...]”.

6 Na mocy przepisów art. 9 rozdziału 25a w związku z art. 18 rozdziału 25a, w drodze odstąpienia od ogólnej zasady określonej w art. 5 wspomnianego rozdziału, zysk kapitałowy osiągnięty z tytułu udziałów do celów działalności gospodarczej podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych, w przypadku gdy zbycie dotyczy udziałów w spółce przykrywczej lub gdy chodzi o określone rodzaje odkupu.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

7 W 2003 r. X AB, z siedzibą w Szwecji, założona w Zjednoczonym Królestwie spółką zależną, Y Ltd, której udziały zostały wyrażone w dolarach amerykańskich.

8 W latach 2003–2009 Y Ltd otrzymała wkład kapitałowy w ramach emisji zastrzeżonych dla X AB. Następnie X AB dwukrotnie zbywała swojej spółce dominującej udziały w Y Ltd. W następstwie tego zbycia X AB posiadała około 45% udziałów w Y Ltd w postaci zarówno kapitału, jak i głosów.

9 Jest bezsporne, że te udziały stanowiły „udziały do celów działalności gospodarczej” w rozumieniu § 13 rozdziału 24 IL.

10 Przed planowanym zakończeniem działalności Y Ltd spółka X AB przewidywała zbycie wspomnianych udziałów. Operacja ta wiązała się jednak z ryzykiem straty kursowej z tego względu, że w latach 2003–2009 X AB dokonała wkładu kapitałowego w gotówce po kursie walutowym korzystniejszym niż kurs obowiązujący w dniu planowanego zbycia. X AB usiłowała zatem wcześniej odliczyć tę potencjalną stratę, jednakże zgodnie ze szwedzkimi przepisami podatkowymi strata kapitałowa powstała z tytułu „udziałów do celów działalności

gospodarczej” nie podlegają co do zasady odliczeniu od podstawy opodatkowania podatkiem od osób prawnych.

11 X AB zwróciła się z wnioskiem do Skatterättsnämnden (izby skarbowej) o wydanie decyzji w sprawie interpretacji kwestii podatkowej i postawiła pytanie, czy takie wykluczenie jest zgodne z prawem Unii, w przypadku gdy ma zastosowanie do straty kapitałowej wynikającej ze straty kursowej powstałej z tytułu „udziałów do celów działalności gospodarczej” w spółce z siedzibą w innym państwie Unii Europejskiej.

12 W decyzji wydanej w dniu 18 marca 2013 r. Skatterättsnämnden udzieliła spółce X AB odpowiedzi przeczącej z tego względu, że w szwedzkim prawie podatkowym ani zysk, ani strata powstała z tytułu udziałów stanowiących „udziały do celów działalności gospodarczej” nie są co do zasady wliczane do podstawy opodatkowania podatkiem od osób prawnych.

13 X AB odwołała się od tej decyzji do Högsta förvaltningsdomstolen (naczelnego sądu administracyjnego).

14 W uzasadnieniu skargi złożonej do sądu odsyłającego X AB w istocie podnosi, że ze względu na przepisy szwedzkie inwestycje, których dokonała w Y Ltd, były bardziej ryzykowne niż porównywalne inwestycje krajowe. Argumentacja tej spółki opiera się zasadniczo na twierdzeniu, że inwestycje w koronach szwedzkich dokonane w spółce akcyjnej nie wiążą się z żadnym zagrożeniem równowagą ryzyku wymiany, na jakie narażone są inwestycje w innym państwie członkowskim. Szwedzki system podatkowy stanowi zatem przeszkodę dla swobodnego przepływu kapitału i swobody przedsiębiorczości, jak orzekł Trybunał w wyroku Deutsche Shell (C-293/06, EU:C:2008:129), którego rozstrzygnięcie można zastosować do sporu w postępowaniu głównym.

15 Wobec powyższego Högsta förvaltningsdomstolen postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy art. 49 TFUE i art. 63 TFUE stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, zgodnie z którymi państwo członkowskie siedziby przedsiębiorstwa nie przyznaje prawa do odliczenia straty kursowej, która stanowi integralną część straty kapitałowej w odniesieniu do udziałów do celów działalności gospodarczej w spółce, która ma siedzibę w innym państwie członkowskim, w sytuacji gdy państwo siedziby pierwszego przedsiębiorstwa stosuje system, zgodnie z którym ani zysk kapitałowy, ani strata kapitałowa w odniesieniu do takich udziałów nie są uwzględniane przy ustalaniu podstawy opodatkowania?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

Uwagi wstępne

16 Ponieważ pytanie prejudycjalne odnosi się zarówno do swobody przedsiębiorczości, jak i do swobodnego przepływu kapitału, ustanowionych odpowiednio w art. 49 TFUE i 63 TFUE, należy najpierw ustalić, która z tych dwóch swobód może być naruszona przepisami krajowymi, takimi jak rozpatrywane w postępowaniu głównym.

17 W tym zakresie z utrwalonego orzecznictwa Trybunału wynika, że należy wziąć pod uwagę przedmiot danego ustawodawstwa (wyroki: *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, pkt 90 i przytoczone tam orzecznictwo; a także *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi*, C-385/12, EU:C:2014:47, pkt 21).

18 Ustawodawstwo krajowe, które ma zastosowanie jedynie do udziałów kapitałowych, które

pozwalaj? na wywieranie niew?tpliwego wp?ywu na decyzje spó?ki i na okre?lanie jej dzia?alno?ci, wchodzi w zakres zastosowania art. 49 TFUE dotycz?cego swobody przedsi?biorczo?ci (wyroki: *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C?35/11, EU:C:2012:707, pkt 91 i przytoczone tam orzecznictwo; a tak?e *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi*, C?385/12, EU:C:2014:47, pkt 22).

19 Natomiast przepisy krajowe, które znajdu? zastosowanie do udzia?ów obj?tych jedynie w celu lokaty kapita?u, bez zamiaru uczestniczenia w zarz?dzaniu przedsi?biorstwem lub sprawowania nad nim kontroli, nale?y analizowa? wy??cznie w ?wietle swobodnego przep?ywu kapita?u (wyrok *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C?35/11, EU:C:2012:707, pkt 92 i przytoczone tam orzecznictwo).

20 W odniesieniu do przepisów szwedzkich rozpatrywanych w post?powaniu g?ównym wydaje si?, ?e kategoria „udzia?ów do celów dzia?alno?ci gospodarczej” obejmuje nie tylko udzia?y, których ca?kowita liczba praw g?osu odpowiada co najmniej 10% praw g?osu zwi?zanych ze wszystkimi udzia?ami w spó?ce zale?nej, ale tak?e udzia?y nienotowane na gie?dzie, bez wymogu posiadania minimalnej ilo?ci praw g?osu wyra?onej procentowo.

21 Ponadto zosta?o ju? orzeczone, ?e udzia? stanowi?cy co najmniej 10% kapita?u lub praw g?osu w spó?ce niekoniecznie oznacza, ?e osoba posiadaj?ca taki udzia? wywiera niew?tpliwy wp?yw na decyzje spó?ki, której jest akcjonariuszem (zob. podobnie wyroki: *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C?446/04, EU:C:2006:774, pkt 58; *Itelcar*, C?282/12, EU:C:2013:629, pkt 22).

22 W konsekwencji przedmiot przepisów krajowych rozpatrywanych w post?powaniu g?ównym nie pozwala na ustalenie, sam w sobie, czy s? one w sposób przewa?aj?cy obj?te art. 49 TFUE, czy te? art. 63 TFUE.

23 W takim przypadku z utrwalonego orzecznictwa Trybuna?u wynika, ?e Trybuna? uwzgl?dnia okoliczno?ci faktyczne sprawy celem ustalenia, czy sytuacja le??ca u podstaw sporu w post?powaniu g?ównym jest obj?ta jednym, czy drugim ze wskazanych postanowie? (zob. podobnie wyrok *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C?35/11, EU:C:2012:707, pkt 93, 94, a tak?e przytoczone tam orzecznictwo).

24 W tym zakresie z akt sprawy przed?o?onych Trybuna?owi wynika, ?e X AB posiada 45% udzia?ów w Y Ltd, w postaci zarówno kapita?u, jak i g?osów. Tymczasem ju? orzeciono, ?e udzia?y o takiej wielko?ci zapewniaj? osobie, która je posiada, „niew?tpliwy wp?yw” w rozumieniu orzecznictwa przypomnianego w pkt 18 niniejszego wyroku na decyzje i dzia?alno?? danej spó?ki (zob. analogicznie wyrok SGI, C?311/08, EU:C:2010:26, pkt 35).

25 W tych okoliczno?ciach nale?y uzna?, ?e wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym odnosi si? do wyk?adni postanowie? traktatu FUE dotycz?cych swobody przedsi?biorczo?ci.

W przedmiocie istnienia ograniczenia swobody przedsi?biorczo?ci

26 Poprzez swe pytanie s?d odsy?aj?cy zmierza w istocie do ustalenia, czy art. 49 TFUE nale?y interpretowa? w ten sposób, ?e sprzeciwia si? on przepisom podatkowym pa?stwa cz?onkowskiego, na mocy których zwolniony z podatku od osób prawnych jest zysk osi?gni?ty z tytu?u udzia?ów do celów dzia?alno?ci gospodarczej, a jednocze?nie wykluczona jest mo?liwo?? odliczenia straty powsta?ej z tytu?u tych udzia?ów, nawet je?li strata ta wynika ze straty kursowej.

27 Nale?y przypomnie?, ?e art. 49 TFUE nakazuje zniesienie ogranicze? w swobodzie przedsi?biorczo?ci. Nawet je?li zgodnie z ich brzmieniem postanowienia traktatu FUE dotycz?ce

swobody dzia?alno?ci gospodarczej maj? na celu zapewnienie krajowego traktowania w przyjmuj?cym pa?stwie cz?onkowskim, to jednak sprzeciwiaj? si? one temu, by pa?stwo cz?onkowskie pochodzenia ogranicza?o podejmowanie dzia?alno?ci w innym pa?stwie cz?onkowskim przez swojego obywatela lub przez spó?k? utworzon? zgodnie z jego ustawodawstwem (wyroki: Marks & Spencer, C?446/03, EU:C:2005:763, pkt 31; National Grid Indus, C?371/10, EU:C:2011:785, pkt 35; Bouanich, C?375/12, EU:C:2014:138, pkt 57).

28 Z utrwalonego orzecznictwa wynika tak?e, ?e wszelkie ?rodki, które zakazuj? korzystania z tej swobody, utrudniaj? j? lub czyni? mniej atrakcyjn?, nale?y uwa?a? za jej ograniczenia (zob. wyroki: National Grid Indus, C?371/10, EU:C:2011:785, pkt 36; DI. VI. Finanziaria di Diego della Valle & C., C?380/11, EU:C:2012:552, pkt 33; Bouanich, C?375/12, EU:C:2014:138, pkt 58).

29 Trybuna? orzek?, ?e takie skutki ograniczaj?ce mog? wyst?pi? w szczególno?ci wtedy, gdy uregulowania podatkowe mog? wywo?ywa? efekt odstrasza?cy spó?k? od tworzenia w innych pa?stwach cz?onkowskich podmiotów zale?nych, takich jak sta?y zak?ad, i od prowadzenia jej dzia?alno?ci za po?rednictwem takich podmiotów (wyroki: Marks & Spencer, C?446/03, EU:C:2005:763, pkt 32, 33; Keller Holding, C?471/04, EU:C:2006:143, pkt 35; a tak?e Deutsche Shell, C?293/06, EU:C:2008:129, pkt 29).

30 W tym zakresie nale?y podnie??, ?e szwedzkie przepisy podatkowe rozpatrywane w post?powaniu g?ównym wykluczaj? co do zasady z podstawy opodatkowania podatkiem od osób prawnych zyski kapita?owe osi?gni?te przy zbyciu „udzia?ów do celów dzia?alno?ci gospodarczej” w rozumieniu IL. Jednocze?nie przepisy te nie przewiduj? ?adnego odliczenia strat poniesionych z tytu?u takich czynno?ci, niezale?nie od kwestii, czy spó?ki, których „udzia?y do celów dzia?alno?ci gospodarczej” s? przedmiotem zbycia, maj? siedzib? w Szwecji, czy te? w innym pa?stwie.

31 W konsekwencji straty poniesione z tytu?u zbycia „udzia?ów do celów dzia?alno?ci gospodarczej”, wynikaj?ce ze straty kursowej, nie mog? by? odliczone, ani w przypadku gdy, tak jak w sprawie w post?powaniu g?ównym, posiadaczami udzia?ów jest spó?ka z siedzib? w innym pa?stwie cz?onkowskim, ani w przypadku gdy ich posiadaczami jest spó?ka z siedzib? w Szwecji – niezale?nie od tego, czy kapita? tej ostatniej spó?ki jest wyra?ony w koronach szwedzkich czy w jakiegokolwiek innej walucie dopuszczonej przez ustawodawstwo krajowe.

32 W konsekwencji, wbrew temu, co twierdzi skar??ca w post?powaniu g?ównym, inwestycje w „udzia?y do celów dzia?alno?ci gospodarczej” dokonane w pa?stwie cz?onkowskim innym ni? Królestwo Szwecji nie s? ze wzgl?du na brak mo?liwo?ci odliczenia strat kursowych traktowane mniej korzystnie ni? podobne inwestycje dokonywane w Szwecji.

33 W tym zakresie nale?y doda?, ?e zak?adaj?c nawet, i? taki brak mo?liwo?ci odliczenia mo?e prowadzi? do niekorzystnego traktowania spó?ki, która zainwestowa?a w „udzia?y do celów dzia?alno?ci gospodarczej” w spó?ce z siedzib? na terytorium innego pa?stwa cz?onkowskiego, ze wzgl?du na jej nara?enie na ryzyko strat kursowych, w przypadku gdy, tak jak w sprawie w post?powaniu g?ównym, inwestycja ta jest dokonywana w udzia?y wyra?one w walucie innej ni? waluta przyjmuj?cego pa?stwa cz?onkowskiego, z uprawnien? podatkowych pa?stw cz?onkowskich wynika, ?e swoboda dokonywania przez spó?ki wyboru pomi?dzy ró?nymi pa?stwami cz?onkowskimi siedziby nie mo?e by? rozumiana w ten sposób, ?e pa?stwa cz?onkowskie s? zobowi?zane do dostosowania swego w?asnego systemu podatkowego do poszczególnych systemów podatkowych innych pa?stw cz?onkowskich w celu zagwarantowania tego, aby spó?ka, która ustanowi?a sw? siedzib? w jednym pa?stwie cz?onkowskim, by?a opodatkowana na szczeblu krajowym w ten sam sposób co spó?ka, która ustanowi?a sw? siedzib? w innym pa?stwie cz?onkowskim, zwa?ywszy, ?e wybór ten mo?e, w zale?no?ci od przypadku, by? bardziej lub mniej korzystny dla takiej spó?ki (zob. podobnie wyroki: Deutsche

Shell, C-293/06, EU:C:2008:129, pkt 43; Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt, C-157/07, EU:C:2008:588, pkt 50).

34 Podobnie, na obecnym etapie rozwoju prawa Unii w zakresie podatków bezpośrednich postanowienia traktatu FUE dotyczące swobody przedsiębiorczości nie mogą być interpretowane w ten sposób, że nakładają one na państwa członkowskie obowiązek dostosowania ich własnego systemu podatkowego w celu uwzględnienia ewentualnego ryzyka wymiany, na jakie narażone są spółki ze względu na istnienie na terytorium Unii wielu walut, pomiędzy którymi nie istnieje stały kurs wymiany, lub ustawodawstw krajowych umożliwiających, tak jak w przypadku rozpatrywanym w postępowaniu głównym, wyrażenie kapitału spółek w walutach państw trzecich.

35 Z powyższego wynika, że przepisy krajowe, takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, nie mogą ograniczyć swobody przedsiębiorczości.

36 Wniosku tego nie mogą podważyć ustalenia dokonane w wyroku Deutsche Shell (C-293/06, EU:C:2008:129), na który powołuje się X AB.

37 W tym wyroku Trybunał orzekł, że postanowienia traktatu FUE dotyczące swobody przedsiębiorczości sprzeciwiają się temu, aby państwo członkowskie nie uwzględniało strat kursowej ponoszonej przez spółkę mającą statutowy siedzibę na terytorium tego państwa, przy transferze kapitału do kraju jej pochodzenia, w który wyposażyła ona należący do niej stały zakład położony w innym państwie członkowskim, w celu ustalenia krajowej podstawy opodatkowania.

38 Jednakże Trybunał doszedł do tego wniosku w kontekście prawnym innym niż ten, jaki wynika ze stosowania przepisów krajowych rozpatrywanych w postępowaniu głównym. Jak bowiem podniósł sąd odsyłający, przepisy krajowe rozpatrywane w sprawie, która doprowadziła do wydania wyroku Deutsche Shell (C-293/06, EU:C:2008:129) przewidywały zasadniczo, że zyski kursowe są opodatkowane, a jednocześnie straty kursowe podlegają odliczeniu, chyba że w umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania postanowiono inaczej.

39 Tymczasem sytuacja przedstawia się inaczej w sprawie w postępowaniu głównym, ponieważ, jak stwierdzono w pkt 30 niniejszego wyroku szwedzkie przepisy podatkowe rozpatrywane w postępowaniu głównym są zasadniczo obojętne względem wyników transakcji kapitałowych dokonywanych na „udziałach do celów działalności gospodarczej”, odnośnie do których Królestwo Szwecji postanowiło co do zasady nie wykonywać swych uprawnień podatkowych.

40 W tych okolicznościach nie można wywieść z postanowień traktatu FUE dotyczących swobody przedsiębiorczości, że to państwo członkowskie jest zobowiązane wykonywać – skądinąd w sposób asymetryczny – swe uprawnienia podatkowe w celu umożliwienia odliczenia strat powstałych w następstwie transakcji, których wyniki, gdyby były pozytywne, w żadnym razie nie podlegałyby opodatkowaniu.

41 W świetle powyższego na przedstawione pytanie należy odpowiedzieć, że art. 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on przepisom podatkowym państwa członkowskiego, na mocy których co do zasady zwolniony z podatku od osób prawnych jest zys osiągnięty z tytułu udziałów do celów działalności gospodarczej, a jednocześnie wykluczona jest możliwość odliczenia strat powstałej z tytułu tych udziałów, nawet jeżeli strata ta wynika ze straty kursowej.

W przedmiocie kosztów

42 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (druga izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on przepisom podatkowym państwa członkowskiego, na mocy których co do zasady zwolniony z podatku od osób prawnych jest zysk osiągnięty z tytułu udziałów do celów działalności gospodarczej, a jednocześnie wykluczona jest możliwość odliczenia straty powstałej z tytułu tych udziałów, nawet jeżeli strata ta wynika ze straty kursowej.

Podpisy

* Język postępowania: szwedzki.